

۴ آوریل ۱۹۱۵ - ۲۴ آوریل ۲۰۱۵

۱۰۰ سال کشتار توده‌ای - رنج و عذاب خلق ارمنی

۱۰۰ سال انکار این جنایت بزرگ توسط دولت ترکیه

صدسال پیش در استانبول، در شب ۲۴ آوریل ۱۹۱۵ صدها روشنفکر و نخبه‌گان فرهنگی ارمنی توسط دولت عثمانی ربوده شدند و تقریباً تمامی آنها به قتل رسیدند. مطبوعات دولت ترکیه عثمانی این موج دستگیری‌ها را بنام عملیات "لگن‌مال کردن سرمار" با فریاد و شادی جشن گرفتند. در اواخر امپراطوری عثمانی بصورت پراکنده قتل‌عام ارمنه و غیرمسلمانها بویژه مسیحی‌ها صورت می‌گرفت.

در ۲۴ آوریل ۱۹۱۵ این تعقیب و کشتارها ابعاد نوینی بخود گرفت که سر آغاز نابودی خونین و جمعی یک ونیم میلیون زن و مرد ارمنی بود. دولت ملی گرا - اسلامی "اتحاد و ترقی" برنامه از پیش تنظیم شده "پاکسازی" ارمنه را که توسط مراجع دولتی و ارتش تهیه شده بود، به مرحله اجراء گذاشت. بدنبال دستگیری روشنفکران ارمنی، تحریک و شکار خونین ارمنه در آناتولی و بخصوص در غرب ارمنستان آغاز شد، و تخم نفرت مذهبی و عظمت‌طلبی ترکی علیه این خلق و مسیحی‌ها، در بین مردم مسلمان ترک و کرد پراکنده شد. مراجع دولتی توسط عمالشان با پخش اتهامات واهی مردم را تحریک به قتل عام همسایه‌گان ارمنی‌شان و غارت اموال آنها می‌کردند.

مردان ارمنی که در ارتش خدمت می‌کردند خلع سلاح شدند و همانند دیگر ارمنه به کاربردگی و ادا گردیدند و بطرز فجیعی جان باختند. بازماندگان این شکنجه‌گاه‌های کار اجباری یا مستقیم توسط سربازان ارتش عثمانی بطرز فجیعی قتل‌عام شدند و یا برای اعدام به دست باندهای مسلح محلی سپرده شدند.

زنان، کودکان و سالمندان ارمنی از خانه‌ها بیرون کشیده شدند و در صفا‌های طولانی به "سفرهای ناکجاآباد" کوچانده شدند، اصطلاحی که وزیر داخله آن موقع دولت عثمانی، طلعت پاشا، از آن در یک تلگرام نامبرده است. زنان ارمنی در راه این مارش مرگ توسط سربازان و دسته‌های تبهکار مورد تجاوز قرار گرفتند، شکنجه شده و سپس به قتل رسیدند. تعداد بیشماری از ارمنه از گرسنگی و تشنگی در صحرای - دیراس سور - Deir-es-zor سوریه جان سپردند.

پایه داری قهرمانانه جوامع ارمنی و مقاومت آنها بعنوان مثال در - موسی داغ - Musa Dagh نتوانست این ماشین مرگ‌زا را از حرکت بازدارد. تنها بخش کوچکی از اهالی ترک و کرد در کنار ارمنه ایستادند و به آنها کمک رساندند. زحمتکش‌شان ترک و کرد یک مسئولیت تاریخی در این کشتار توده ای به عهده دارند که باید به آن اذعان نموده و نتایج آنرا بپذیرند.

در روند این پاکسازی قومی یکی از خلق‌های قدیمی و بومی آناتولی از این سرزمین رانده شد و در صحرای سوریه به کام مرگ رها گشت و نشانه‌های فرهنگی، معماری و کارهای دستی و هنری، ادبیات و موسیقی این خلق نابود گردید و کوشش به عمل آمد تا حتی آنرا از ذهن تاریخ بزایند. از این کشتار جمعی توسط دولت عثمانی کمتر از ده هزار نفر توانستند جان سالم به در برند. آنها یا می‌بایست هویت خود را مخفی نگه می‌داشتند و یا اسلام را پذیرا می‌شدند.

بچه‌های بدون سرپرست ارمنی به خانواده‌های ترک و کرد سپرده شدند و اجبارن در جامعه ترکی ادغام گردیدند. در زبان رسمی عثمانی این پاکسازی قومی به عنوان "تغییر مکان" پوشش داده شد و بمتابه تدابیر ضروری شرایط جنگی توجیه گردید.

از آنجاییکه در سال ۱۹۱۴ امپراطوری عثمانی در اتحاد با امپراطوری آلمان و اتریش - مجارستان در جنگ جهانی اول امپریالیستی قرار داشت، به همین خاطر در کشتار توده ای ارمنه توسط دولت ترکیه عثمانی تمامی قدرتهای بزرگ امپریالیستی - فرانسه، انگلستان، ایتالیا، و روسیه و بیش از همه آلمان - مسنول می‌باشند. ژنرال‌های بلند مرتبه آلمان در ستاد کل ارتش عثمانی در سطح رهبری قرار داشتند. آنها در مورد هر قدمی درباره این کشتار جمعی اطلاع داشته و فعالانه در برنامه ریزی آن سهیم بوده اند.

از آنجاییکه تمامی قدرتهای امپریالیستی مسنول این قتل عام توده ای بوده اند، این جنایت به سادگی به بایگانی و سپس بدست "فراموشی" سپرده شد. در زیر فشار قدرتهای پیروز، انگلستان و فرانسه، امپراطوری عثمانی در سال ۱۹۲۰-۱۹۱۹ در شهر اشغالی استانبول دادگاه ویژه‌ای را فراخواند که در آن تنها تعداد اندکی از نظامیان و مسئولین اداری به عنوان "جنایتکاران جنگی" مقصر شناخته شدند و از پاکسازی قومی هیچ صحبتی هم نبود و از مسئولین سیاسی - نظامی و فرماندهان اصلی این جنایت هم نه نامی برده شد و بازخواستی به عمل آمد. این در واقع هیئت بود که در سال ۱۹۳۹ به بهانه یادآوری این "فراموشی" برنامه کشتار جمعی یهودیان و لشکرکشی جهت نابودی خلق‌های اروپای شرقی را برنامه ریزی و به اجراء در آورد. هیتلر در این باره می‌نویسد "مانتها بدین طریق فضای لازم زندگی مورد احتیاج مان را بدست می‌آوریم، آیا امروز کسی از نابودی ارمنه صحبت می‌کند؟" برای آنهایی که برخایه‌های امپراطوری عثمانی در سال ۱۹۲۳ جمهوری کمالیستی ترکیه را بنا نمودند، "مسئله ارمنه" وجود خارجی ندارد. سیاست طبقه حاکم ترکیه متکی به انکار کشتار جمعی خلق ارمنی و سرکوب ملت کرد و اقلیت‌های ملی و مذهبی، مانند بقایای ارمنه، آسوری‌ها، عرب‌ها و روما و سینتی‌ها است.

در سالهای ۱۹۸۰-۱۹۷۰ تحت فشار ترور و دیپلمات‌های ترک توسط سازمان‌های مسلح ارمنی در خارج از ترکیه مانند آسالا (Asala) - ارتش مخفی ارمنه برای آزادی ارمنستان - دولت ترکیه سکوت طولانی خود را در مورد این نسل کشی شکست و مجبور به موضع‌گیری شد. تاریخ نویسی تاکنونی دولتمداران ترکیه چنین بوده است: "غششاش و سربردگی حاصله از جنگ جهانی اول موجب شورش ارمنی - هادر شرق آناتولی گردید، باندهای اشراار ارمنی به دهات ترک‌ها حمله کردند و دهقانان ترک را به قتل رساندند، این باندهای تبهکار در همکاری با روسیه، ارتش عثمانی را در جبهه شرقی مورد تهدید قرار دادند، در این درگیری‌های نظامی است که مردم عادی ارمنه هم مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند. برای آرام کردن این وضعیت در جبهه شرقی و محافظت از افراد عادی تصمیم به تغییر اسکان ارمنه گرفته شد، که در حین آن باعث بروز پیش آمدهای ناخواسته گردید. ولی ادعای بعضی از دشمنان ترک که گویا پاکسازی قومی صورت

گرفته است، یک دروغ بزرگ بیش نیست". از آنجایی که این استدلال نمی توانست جوابگوی این فاجعه باشد، بورژوازی ترک توسط دولت تقوا و عدالت (Akp) در اوایل سال ۲۰۰۰ موضع خود را کمی تغییر داد و بدین گونه فورموله نمود "در تاریخ دولت ارمنی و ترک حوادث ناخواسته ای رخ داده است، که ارزیابی فاکت های تاریخی آنرا باید به عهده تاریخ شناسان گذاشت".

در سال ۲۰۱۳ اردوگان (Erdogan) نخست وزیر آن موقع و رئیس جمهور کنونی ترکیه برای اولین بار "تاسف خود را از جانب باختن برادران ارمنی ابراز کرد" یک قدم مثبت که با توجه به سیاست آموزشی موجود، تنها یک تانید زبانی بوده و فاقد ارزش سیاسی می باشد. کتابهای درسی جدید سال ۲۰۱۵/۲۰۱۴ تمامی تهمت و افترا، دروغ و جعلیات تاریخی را درباره کشتار جمعی ارمنه زنده می کنند. آنها به دانش آموزان مدارس می آموزند که یک "ارمنی" مترادف با "دشمن" و "خائن" است. حال تصور کنید که بچه های ارمنی در مدارس که نیاکانشان قصابی شده اند، با تاریخ آموزی با این شکل و محتوا چه احساسی خواهند داشت؟ و آنهم در صدمین سالگرد بزرگداشت این نسل کشی!

در حال حاضر هم جامعه و مردم ارمنه در شمال کردستان/ترکیه در زیر فشار راسیسم، عظمت طلبی ترکی، تعقیب و تبعیض هستند. هارانت دینک (Harant Dink) مبارز ارمنی که برای آشتی دولت و شناساندن هویت ارمنه، فعالانه مبارزه می کرد در سال ۲۰۰۷ در ملاء عام در شهر استانبول ترور می شود، بعبارت دیگر در قرن بیست و یکم هم پاسخ ابراز هویت ارمنی در ترکیه، مرگ است.

زحمت کشان ترک و کرد، انقلابیون و کمونیست ها! قبول مسئولیت در قبال کشتار ارمنه، انتقاد از خود عملی، همبستگی و دفاع از خواسته های این خلق، مبارزه علیه عظمت طلبی ترکی و کوشش مشترک برای ایجاد یک جامعه آزاد و دموکراتیک و وظیفه عاجل و مبرم همه ماست.

خواسته های ما از جمهوری ترکیه:

- نسل کشی ارمنه را به فوریت و بدون هیچ قید و شرطی با تمامی نتایجش به رسمیت بشناسد!
- برابری کامل، شناسایی و حمایت از جوامع ارمنه در شمال کردستان/ترکیه را بپذیرد!
- مبارزه و ممنوعیت علیه هرگونه راسیسم ضد ارمنی و عظمت طلبی را واقع دنبال نماید!
- حق برگشت برای تمامی نوادگان آوارگان ارمنی در ارمنستان و فرای مرز را تامین نماید!
- حق تعیین سرنوشت و جدائی برای ارمنستان غربی!
- روشنگری در آموزش و پرورش، درباره سیاست نسل کشی دولت ترکیه!
- برگرداندن اموال به سرقت رفته، و استرداد زمین های سلب مالکیت شده!
- جبران خسارت مالی برای تمامی دارائی های غارت شده!
- خسارت دهی به جمهوری ارمنستان و همکاری برابر و دموکراتیک با این کشور!

فقط با تامین این خواسته ها می توان خواهری و برادری با خلق ارمنی در شمال کردستان/ترکیه و ارمنه درون و بیرون مرزی را تامین نمود.

خواسته های ما از دولت آلمان یکی از مسئولین اصلی این جنایت بزرگ :

در قطعه نامه مجلس فدرال آلمان به تاریخ ۲۰۰۵، بمناسبت نودمین سالگرد کشتار ارمنه، آگاهانه از واژه نسل کشی استفاده نشده است، و بهمین دلیل دولت آلمان تاکنون هیچگونه مسئولیتی را در قبال امپراطوری آلمان، که یکی از اعضای موثر این جنایت بزرگ می باشد، نپذیرفته است. ما بعنوان کمونیست های آلمان و اتریش از جمهوری فدرال آلمان خواستار قبول بدون قید و شرط و اذعان به این پاکسازی قومی و نتایج حاصله از آن می باشیم. پادشاهی اتریش و مجارستان هم بعنوان متحد نزدیک امپراطوری عثمانی در جنگ جهانی اول در این کشتار توده ای سهیم می باشد. مجلس فدرال اتریش اما بنام جمهوری اتریش بعد از ۱۰۰ سال به تقصیر خود اذعان نمود و از این فاجعه انسانی رسماً عذرخواهی کرد و از آن به عنوان کشتار دسته جمعی نام برد.

این اعلامیه مشترک توسط سازمانهای زیر در آوریل ۲۰۱۵ تهیه و به مناسبت این روز منتشر شده است:

Bolschewik Partisan (Nordkurdistan/Türkei) www.bolsevikparti.org

Trotz Alledem (Deutschland) www.trotz-alledem.tk

IA*RKP - Initiative für den Aufbau einer Revolutionär-Kommunistischen Partei (Österreich)

www.iarkp.wordpress.com

KOMAK-ML - Kommunistische Aktion – Marxistisch-Leninistisch komakml@gmail.com

ترجمه و تکثیر یکی از فعالین چپ دروین- اتریش
آدرس تماس: 8, stiftgasse, 1070 wien, Amerlinghaus
پست الکترونیک: Linksaktivist@gmx.at